

[Elsø-Merete Ross.]

ligt. Derfor må vi også hjælpe de forældre, der netop ved at beholde børnene hjemme prøver at realisere denne idé.

Iver Poulsen: Efter den, man kan godt sige stærkt positive stilling, som de uafhængige altid har haft, når talen var om at støtte særforsorgen og søge at indhente de forsømmelser, der her er på vor sociale lovgivnings område, kan der naturligvis ikke være nogen tvivl om, at de uafhængige, som jeg også gav udtryk for ved første behandling, meget gerne støtter det lovforslag, der her er til behandling.

Vi er jo ikke med i udvalget, men i betænkningen har jeg særligt hæftet mig ved, at udvalget har fundet omkostningerne ved reparation og istandsættelse af den ejendom, der her er tale om, ret store, og at man efter besigtigelse o. s. v. har studset over, at honorarerne til arkitekt, ingeniør og konduktør er nærmest lidt urimelige; i hvert fald udtalte den ærede konservative ordfører her for et øjeblik siden, at han fandt disse omkostninger urimelige. Jeg vil gerne spørge, om udvalget har nøjedes med at hæfte sig ved, at disse omkostninger var for store, om ikke der er foretaget en undersøgelse, som kan begrunde, at disse omkostninger har den størrelse, som de har. Nu kan jeg jo godt tænke mig, at jeg igen vil få stukket i skoene: nå ja, men så er det ikke så alvorligt ment med de uafhængiges støtte, de vil jo spare. Vi vil meget gerne udbygge åndssvageforsorgen så hurtigt som muligt, men her som på alle andre statsområder har vi det ønske, at man skal få mest muligt ud af skatteydernes penge. Derfor vil jeg meget gerne vide, hvilke undersøgelser udvalget har ladet foretage af disse honorarer, og med hvilken begrundelse man har godkendt dem, når man, som det konservative medlem sagde, synes, de er urimelige. Ellers er det klart, at de uafhængige støtter lovforslaget.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne takke udvalget for et meget grundigt og meget positivt arbejde for det nye forsorgscenter på Fyn. Jeg synes, det har været interessant at arbejde med på det, og jeg har glædet mig over den iver og interesse, udvalgsmedlemmerne har vist både ved de

besøg, vi har haft, og ved gennemgang af det meget materiale, vi har set på.

Jeg er også glad for, at man nu kommer med enstemmig indstilling. Det er jo en stor opgave, vi står over for: en lov, der indeholder nogle få linjer om, at vi må bruge 55 mill. kr. til et forsorgscenter, og så i øvrigt overlader til administrationen og til finansudvalget at sætte det i værk efterhånden. Men udvalget har grundigt sat sig ind i tanker og ideer, der ligger bag, og derfor tror jeg, hr. Chr. R. Christensen med rette kan sige, at der er fundet en rimelig og forsvarlig og god løsning.

Med hensyn til Østruplund vil jeg gerne, inden der går for mange rygter om det, sige, at de regler, der er fulgt med hensyn til beregninger af honorarer, er ganske i overensstemmelse med det, som dette folke-ting har taget stilling til tusinder af gange før. Man har fulgt de procentuelt fastlagte regler, som monopoltilsynet har fastsat for arkitekter, ingeniører og andre tilsvarende. Disse regler følges i administrationen, og hvis vi kommer til finansudvalget med spørgsmålet om byggebevillingen, så bliver det nøje iagttaget, om vi har fulgt disse regler. Jeg kan sige, at ethvert byggeforetagende forelægges boligministeriet til beregning, for man kan jo sige, at hvis man følger en procentregel, kan den i sig selv være urimelig, hvis selve byggesummen er for stor. Men denne sag har været forelagt for boligministeriet, der har godkendt forslaget, og sagen har senere været i finansudvalget, der har tiltrådt bevillingen på de 860.000 kr.

Om selve byggesagen derovre vil jeg gerne sige, at det er en fordel, at vi får dette slot. Hvis vi skal bygge helt nyt, får vi naturligvis fordel af det nye, men det vil koste 100.000 pr. plads. Her får vi plads til 30 voksne til 40.000 kr. pr. plads, og oven i handelen får vi en børnehave til 15 børn fra Odense, så rent økonomisk er det en god forretning, der er tale om her.

Jeg kunne ikke rigtig lide det billede, hr. Kaj Rasmussen brugte om gamle dage på Østruplund herregård. Der var det slotsherren, der var hård. Jeg så det for mig: ridefogden med pisken, og jeg kunne bag det se krinolinedamer. Og det bliver nu sammenlignet med arkitekterne. Jeg kunne bedre lide at bruge det billede, at